

חלופת האגודה: אין כלום כי לא היה כלום

הדיסאינפורמציה המופצת בין הקיבוצים בדבר אפשרות הבחירה בחלופת האגודה היא בגדר אגדת עם, שכן בפועל לא מתרחש דבר • ואם זו תמונת המצב בשטח, אז למי מהצדדים המעורבים בסיפור הזה על החברים להאמין?

לא קרה דבר ולא חלה התפיסת תחות כלשהי בשנה שחלפה בהקשר לחלופת האגודה, ואין הוראות ביצוע ליישומה. פרט לקבוצה הגדולה של הקיבוצים שכבר אימצה את ההחלטה לשייך על פי החלופה הזו, עדיין יש קבוצה משמעותית של קיבוצים שטרם החליטו ומצויים כרגע בתור תהליך של "לימוד החלטות רמ"י ומשמעויותיהן".

לבקשת הנהלות הקיבוצים מגיעים נציגי התנועה לאסיפות, ומשכנעים את הנהלות ואת החברים לאמץ את חלופת האגודה. אם כן, מה התהליך? לפני כחודש ומחצה פורסם בעיתוני התנועה הקיבוצית כי מרכז "ל התנועה נפגש עם ראש רמ"י (רשות מקרקעי יש"ר) ראל, ושהאווירה היתה טובה יותר מזו ששררה עד לאחרונה. סוכם שם כי צוותים משני הצדדים יעסקו בקידום הנושאים השנויים במחלוקת. ניתן היה לקוות לפי פרסום זה כי מדובר במריצת דרך של ממש. לא עברו שלושה שבועות מאז אותה

פגישה, וכבר פורסם בעיתונות הקיבוץ כי באחד מכינוסי התנועה יצא ח"כ איתן ברושי הוציף כנגד רשות מקרקעי ישראל וקברניטיה. פורסם כי הוא אף עשה שימוש מפורש בשמה של מנהלת הסקטור ההתיישבותי שולה בן-צבני, כמי שמונעת התקדמות של הוראות ההפעלה של חלופת האגודה, וכי רמ"י ממשיכה ועומדת בגישתה העוינת לשייך על פיה.

השבוע פורסמה כתבה על חילוקי הדעות באשר לשייך בקיבוץ פלמחים. להלן ציטוט מתוך כתבה זו של עו"ד מיכי דרורי, היועץ המשפטי של התנועה הקיבוצית: "שינויים של הרגע האחרון שביצועה רשות מקרקעי ישראל בנוסח ההחלטה (חלופת האגודה. ח"מ), הפכו אותה ללא רלוונטית עבור קיבוצים במרכז הארץ. "הרעיון היה לרכוש זכויות מופחתות, לא לאפשר לחברים לגצל את מלוא שווי השוק של הקרקע, אבל גם לשלם פחות. המדינה אמרה: 'לא, גם פה תצטרכו לשלם תשלום מלא'. בקיבוץ עם שווי קרקע כמו פלמחים, דמינוי לחשוב

שקיבוץ מסוגל לעשות את זה. לכן חלופת האגודה לא רלוונטית שם, והם נותרו רק עם האופציה של השייך הפרטני".

אם אלה הם פני הדברים, ממי עלינו ללמוד היכן עומדת החלופה הזו? האם מהמסר האופטימי המופץ לא בפעם הראשונה מסביבתו של מוכיר התנועה כאשר להתקדמות במגעים עם רמ"י, או שמא מהמסר הפסימי של בכיר הפוליטיקאים של התנועה ושל יועצה המשפטי?

חשוב לציין כי רוב הקיבוצים שאימצו בשנים האחרונות את חלופת האגודה עשו כן לאחר שנים רבות, לעיתים יותר מעשור, לאחר שהוחלט בהן על יום קובע לשייך הדיירות לחברים.

בהיעדר חלופת אגודה אמיתית, מתקיימת כאן דיסאינפורמציה של ממש כלפי חברי הקיבוצים; כאילו קיימת חלופת האגודה, אולם בפועל לא מתרחש דבר של ממש.

טור זה מודגש ומכוון בעיקר אל הקיבוצים שטרם החליטו, ואשר באמת מתלבטים בימים אלה בין החלופות (גינזור, יקום ואחרים). חלופת האגודה

אינה קיימת כלל, אינה בתיבצוע, והיא בכחינת "אות מתה".

קיבוץ אשר בחר בחלופה זו, או שיבחר בה, מחליט למעשה להמשיך ולעכב את תהליכי השייך לחבריו עד מועד לא ידוע. טור זה מופנה גם לקיבוצים שהחליטו לאמצה. אלה יעשו טוב אם ייקחו צעד אחד קדימה, יבטלו את החלטה על אימוץ חלופת האגודה ויבחרו ברוחפיות בחלופה הקניינית, שהיא בתיבצוע.

מומלץ שילמדו ממספר קיבוצים אחרים שאימצו את החלופה הקניינית, השלימו את הנספחים החוייבים, שילמו מקדמות לרמ"י, פתחו תיקים ברשות מקרקעי ישראל, ועתידים להשלים את התהליך כולו כבר בשנה הקרובה (חנתון, יפעת, הסוללים).

מי שמוכר לחברי הקיבוצים את הס' חודה הפגומה הזו, שהיא בגדר אגדת עם בדבר קיומה והיתכנותה של חלופת האגודה, מקיים מיצגי שווא.

עו"ד חגי מירום,
(לשעבר חבר יפעת)